पुनश्चापि सुसंक्रुद्धः शरैः शतसहस्रशः। कृष्णयोर्युधि संरब्धो भीष्म आवारयद्दिशः। २५७०
वार्ष्णेयञ्च शरैस्तीक्ष्णैः कम्पयामास रोषितः। मुहुरभ्युत्स्मयन् भीष्मः प्रहस्य स्वनवत्तदा।
ततः कृष्णस्तु समरे दृष्ट्वा भीष्मपराक्रमं। सम्प्रेक्ष्य च महाबाहुः पार्थस्य मृदुयुद्धतां।
तं भीष्मं शरवर्षाणि सृजन्तमनिशं युधि। प्रतपन्तमिवादित्यं मध्यमासाद्य सेनयोः।
वरान् वरान् विनिघ्नन्तं पाण्डुपुत्रस्य सैनिकान्। युगान्तमिव कुर्व्वाणं भीष्मं यौधिष्ठिरे बले।
अस्मृष्यमाणो भगवान् केशवः परवीरहा। अचिन्तयदमेयात्मा नास्ति यौधिष्ठिरं बलं। २५७५
एकाह्ना हि रणे भीष्मो नाशयेत् दैत्यदानवान्। किमु पाण्डुसुतान् युद्धे सबलान् सपदानुगान्।
द्रवते च महत् सैन्यं पाण्डवस्य महात्मनः। एते च कौरवास्तूर्णं प्रभग्नान् वीक्ष्य सोमकान्।
आद्रवन्ति रणे हृष्टा हर्षयन्तः पितामहं। सोऽहं भीष्मं निहन्म्यद्य पाण्डवार्थाय दंशितः।
भारमेनं विनेष्यामि पाण्डवानां महात्मनां। अर्ज्जुनो हि शरैस्तीक्ष्णैर्बध्यमानोऽपि संयुगे।
कर्त्तव्यं नाभिजानाति रणे भीष्मस्य गौरवात्। तथा चिन्तयतस्तस्य भूय एव पितामहः। २५८०
प्रेषयामास संक्रुद्धः शरान् पार्थरथं प्रति।
तेषां बहुत्वात् सुमहं शराणां दिशोऽथ सर्व्वाः पिहिता बभूवुः। न चान्तरिक्षं न दिशो न भूमिर्न भास्करोऽदृश्यत रश्मिमाली।
ववुश्च वातास्तुमुलाः सधूमा दिशश्च सर्व्वाः क्षुभिता बभूवुः। द्रोणो विकर्णश्च जयद्रथश्च भूरिश्रवाः कृतवर्म्मा कृपश्च।
श्रुतायुरम्बष्ठपतिश्च राजा विन्दानुविन्दौ च सुदक्षिणश्च। प्राच्याश्च सौवीरगणाश्च सर्व्वे वशातयः क्षुद्रकमालवाश्च।
किरीटिनं त्वरमाणा विसस्रुर्निर्देशगाः शान्तनवस्य राज्ञः। तं वाजिपादातिरथौघजालैरनेकसाहस्रशतैर्ददर्श। २५८५

किरीटिनं सम्परिवार्य्यमाणं शिनेर्नप्ता वारणयूथपैश्च। ततश्च दृष्ट्वार्ज्जुनवासुदेवौ पदातिनागाश्वरथैः समन्तात्।
अभिद्रुतौ शस्त्रभृतां वरिष्ठौ शिनिप्रवीरोऽभिससार तूर्णं। स तान्यनीकानि धनुष्मतां वरः शिनिप्रवीरः सहसाऽभिपत्य।
चकार साहाय्यमथार्ज्जुनस्य विष्णुर्यथा वृत्रनिषूदनस्य। विशीर्णनागाश्वरथं ध्वजौघं भीष्मेण वित्रासितसर्व्वयोधं।
युधिष्ठिरानीकमभिद्रवन्तं प्रोवाच संहृष्य शिनिप्रवीरः। क्व क्षत्रिया यास्यथ नैष धर्म्मः सतां पुरस्तात् कथितः पुराणैः।
मा स्वां प्रतिज्ञां त्यजत प्रवीराः स्ववीरधर्म्मान् प्रतिपालयध्वं। तान् वासवानन्तरजो निशम्य नरेन्द्रमुख्यान् द्रवतः समेतान्। २५९०
पार्थस्य दृष्ट्वा मृदुयुध्यतां च भीष्मञ्च सङ्ख्ये समुदीर्य्यमाणं। अस्मृष्यमाणः स ततो महात्मा यशस्विनं सर्व्वदाशार्हभर्त्ता।
उवाच शैनेयमभिप्रशंसन् दृष्ट्वा कुरूनापततः समन्तात्। ये यान्ति यान्त्येव शिनिप्रवीर येऽवस्थिताः सात्वत तेऽपि यान्तु।
भीष्मं रथात् पश्य निपात्यमानं द्रोणञ्च सङ्ख्ये सगणं मयाद्य। न मे बले सात्वतकौरवाणां क्रुद्धस्य मुच्येत रणेऽद्य कश्चित्।
तस्मादहं गच्छ रथाङ्गमुग्रं प्राणं हनिष्यामि महाव्रतस्य। निहत्य भीष्मं सगणं तथाजौ द्रोणञ्च शैनेय रथप्रवीरौ।
प्रीतिं करिष्यामि धनञ्जयस्य राज्ञश्च भीमस्य तथाश्विनोश्च। निहत्य सर्व्वान् धृतराष्ट्रपुत्रांस्तत्पक्षिणो ये च नरेन्द्रमुख्याः। २५९५
राज्येन राजानमजातशत्रुं सम्पादयिष्याम्यहमद्य हृष्टः। ततः सुनाभं वसुदेवपुत्रः सूर्य्यप्रभं वज्रसहस्रतुल्यं।
क्षुरान्तमुद्भाम्य भुजेन चक्रं रथादवप्लुत्य विसृज्य वाहान्। सङ्कम्पयन् गाञ्चरणैर्महात्मा वेगेन कृष्णः प्रससार भीष्मं।